

การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์
ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
โดยใช้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นปฏิบัติ

The Study of to develop Chinese listening and conversation skills
for our young tour guides at Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat
University and Ayutthaya Historical Park by using training method
that focuses on practice

ธัญญารัตน์ มะลาศรี¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ครั้งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา โดยใช้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามและแบบสังเกตพฤติกรรม โดยเก็บข้อมูลจากตัวอย่างกลุ่มประชากรจำนวน 15 คน

ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสำรวจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 15 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 86.7 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 13.3 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21-35 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ระยะเวลาในการเรียนภาษาจีนที่เรียนภาษาจีนเป็นระยะเวลา 5 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 ผลการสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK) ที่สอบผ่านระดับ 3 มีจำนวนมากที่สุด เป็นร้อยละ 53.3

จากการสำรวจระดับต้องการในการเข้ารับการอบรม พบว่า ความต้องการในการเข้าอบรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$) ผู้เข้าอบรมต้องการความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและทักษะการฝึกปฏิบัติการเป็นมัคคุเทศก์มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$) อีกทั้งผู้เข้าอบรมต้องการความรู้เกี่ยวกับด้านไวยากรณ์มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) ผู้เข้าอบรมต้องการให้มีวิธีการอบรมด้านการท่องเที่ยวในรูปแบบการฝึกปฏิบัติจริงมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) ยุวมัคคุเทศก์ต้องการสื่อประกอบการฝึกอบรมด้านการท่องเที่ยวในรูปแบบเอกสารการฝึกอบรมมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$)

จากแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าอบรม พบว่า ในด้านความตั้งใจและกระตือรือร้นที่จะใช้ภาษาในขณะปฏิบัติงานมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$) ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ พบว่าช่วยให้ผู้เข้าอบรมความมั่นใจในตนเอง กล่าวพูด กล่าวแสดงออก และสถานที่ฝึกอบรมมีความเหมาะสมมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$)

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

¹ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

คำสำคัญ: ทักษะภาษาจีน ยุวมัคคุเทศก์ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นปฏิบัติ

Abstract

The purpose of this research is to develop Chinese listening and conversation skills for our young tour guides at Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University and Ayutthaya Historical Park by using training method that focuses on practice. The tool for this research is questionnaire form and behavioral observation form. Those forms include

1. The survey of the need to develop Chinese listening and conversation skills training program that focuses on practice for young tour guide and the survey of behavioral observation of the participants in this program.

2. Participants' satisfaction surveys for practice based training programs for young tour guide.

This research will collect the data from 15 people and analyze the data by calculating from percentage, mean, and standard deviation.

The result from the research questionair comes from 15 participants. Out of 15 participants, there are 13 females, which is 86.7%, and 2 males participants who comprises of 13.3%. All participants are age group between 21-35 years old. 40% (6) of participants study Chinense language at least 5 years. 53% (8) of the participants pass level 3 of Chinese Proficinecy Test (HSK).

The survey from this research shows high score of ($\bar{x} = 3.87$) as the participants want to join the program to develop Chinese listening and conversation skills for young tour guide that emphasize on practice. The demand for the participants who want to learn about tourist attractions at Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University and practice Chinese language is quite high at ($\bar{x} = 3.93$). In addition, they also want to lean about grammar in Chinese language with the very high score of ($\bar{x} = 4.20$). The participants also have a high demand on the training course that emphasize on actual practice with the score of ($\bar{x} = 4.07$). The tourist guides also want tourism training course in form of training documents at ($\bar{x} = 4.33$)

From the training observation, the researcher found that the participants have high level of intention concentration and enthusiastic to use Chinese language on the job with very high score of ($\bar{x} = 4.47$). The participants are very satisfied with the training course that uses activity to enhance participants' confidents, eagerness to speak Chinese, and training location with the score level of ($\bar{x} = 4.33$).

The result of this research is to develop Chinese listening and conversation skills for our young tour guides at Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University and Ayutthaya Historical Park by using training method that focuses on practice after the experiment was significantly higher at the 0.05 level.

Keyword: communicative Chinese ability, young tour guides, Ayutthaya Historical Park, ability to be for Phranakhon Si Ayutthaya young tour guides Rajabhat, The use of task-based learning program

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

หลังการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี ค.ศ. 1949 ประเทศจีนแทบไม่มีการติดต่อทางการค้ากับต่างประเทศเลย จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 1978 รัฐบาลจีนภายใต้การนำของเติ้งเสี่ยวผิงได้พลิกประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้แก่ประเทศจีนด้วยการเริ่มดำเนินนโยบายปฏิรูปและเปิดประเทศอย่างจริงจัง ส่งผลให้ประเทศจีนเดินหน้าเข้าสู่ยุคของการสร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ผลการพัฒนาหลังการเปิดประเทศ ทำให้โอกาสทางการค้าของประเทศจีนเพิ่มขึ้นอย่างมากมายมหาศาล ในปี ค.ศ. 1950 ประเทศจีนมีมูลค่าการค้าระหว่างประเทศเพียง 1,130 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หลังดำเนินนโยบายเปิดประเทศ 10 ปี ปี ค.ศ. 1988 มูลค่าเพิ่มขึ้นทะลุหลักแสนล้านเป็น 102,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หลังเข้าเป็นสมาชิก WTO ปี ค.ศ. 2001 ทะลุห้าแสนล้านเป็น 509,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (อ้างอิงข้อมูลจากกรมสถิติจีน มูลค่าการค้าระหว่างประเทศของประเทศจีนระหว่างปี ค.ศ. 1978-2008) ทั้งนี้ จากการพัฒนาการค้าทำให้การค้าระหว่างประเทศสร้างมูลค่าให้แก่ GDP ของจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปี ค.ศ. 1978 การค้าระหว่างประเทศสร้างมูลค่าให้แก่ GDP จีนร้อยละ 9.7 ถึงปี ค.ศ. 2008 สัดส่วนดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 59.8 นอกจากนี้ การค้าระหว่างประเทศของจีนเป็นการค้าที่ได้ดุลมาโดยตลอด ช่วยให้จีนมีปริมาณเงินสกุลต่างประเทศเพิ่มขึ้น จนกระทั่งเป็นประเทศที่มีปริมาณเงินทุนสำรองระหว่างประเทศมากที่สุดในโลกในปัจจุบัน โดยในปี ค.ศ. 1995 เป็นปีแรกที่การค้าระหว่างประเทศของจีนได้ดุลการค้ามากกว่า 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปี ค.ศ. 2005 จีนได้ดุลการค้าทะลุ 100,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และปี ค.ศ. 2007 ทะลุมูลค่า 200,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งการค้าระหว่างประเทศเหล่านี้ไม่ได้นำมาเพียงเม็ดเงินจำนวนมหาศาลที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศจีนเท่านั้น แต่ยังนำมาซึ่งการพัฒนาในแทบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสาธารณูปโภค การศึกษา เทคโนโลยีต่าง ๆ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และอื่น ๆ อีกมากมาย อันช่วยให้เศรษฐกิจจีนมีความแข็งแกร่งขึ้นอย่างรวดเร็ว (อ้างอิงข้อมูลจากกรมสถิติจีน มูลค่าเงินทุนสำรองระหว่างประเทศและมูลค่าการค้าได้ดุลการค้าของประเทศจีน ระหว่างปี ค.ศ. 1978-2008)

ในปัจจุบันไทยกับจีนมีความสัมพันธ์และความร่วมมือที่เจริญรุดหน้าในทุกด้าน และนับวันจะยิ่งพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องและลึกซึ้ง ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนของทั้งสองประเทศ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองในภูมิภาค ดังนั้น ในช่วงศตวรรษที่ 21 ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการแสดงบทบาทที่สร้างสรรค์ของจีน ไทยและประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคหวังว่าจะร่วมมือกับจีนมากยิ่งขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน โดยจีนจะเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของโลกรวมทั้งประเทศไทย ในด้านการท่องเที่ยว หลังจากที่ประเทศจีนได้เริ่มดำเนินนโยบายเปิดประเทศและปฏิรูปเศรษฐกิจภายใต้การนำของนายเติ้ง เสี่ยวผิง เมื่อปี 1978 ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจระหว่างสองประเทศได้พัฒนาและขยายตัวไปอย่างรวดเร็ว ในด้านการค้า มูลค่าการค้าระหว่างไทย-จีน เพิ่มขึ้นจากปีแรกที่สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตที่ 25 ล้านเหรียญสหรัฐ เป็น 31,062 ล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2007 ในด้านการลงทุน ไทยนับเป็นประเทศแรก ๆ ที่เข้าไปลงทุนในจีนตั้งแต่เมื่อปี 1979 และก่อนเกิดวิกฤตการณ์เศรษฐกิจในเอเชียเมื่อปี 1997 ไทยเป็นประเทศที่อยู่ใน 10 อันดับแรก ที่มีการลงทุนในจีน ปัจจุบันตัวเลขของทางการจีนก็ยกย่องว่า ไทยยังคงมีการลงทุนในจีนนับพันโครงการ โดยมีมูลค่าการลงทุนรวมนับพันล้านเหรียญสหรัฐ (อ้างอิงศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน <http://www.thaibizchina.com>) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการท่องเที่ยว จากสถิติกรมการท่องเที่ยว พบว่าการท่องเที่ยวประเทศไทยในปี 2558 นั้นนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาในภูมิภาคอาเซียน เป็นจำนวนมากกว่า 7 ล้านคน ซึ่งส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีน และในปี 2559 จากสถิติยังพบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวจีนโดยสรุปจากสถิติรายเดือนในไตรมาสแรกดังนี้ เดือนมกราคมปี 2559 คิดเป็น 27.14% เดือนกุมภาพันธ์ 2559 คิดเป็น 31.02% เดือนมีนาคม 2559 คิดเป็น 29.05% เดือนเมษายน 2559 คิดเป็น 30.87% และมีแนวโน้มที่นักท่องเที่ยวชาวจีนจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในปีนี้ ปี 2560 และปี 2561

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญ ในอดีตนั้นเคยเป็นเมืองหลวงของสยาม เป็นระยะเวลาอย่างยาวนานถึง 417 ปี ทำให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์มากมายไม่ว่าจะเป็น พระราชวังโบราณ วัดพระศรีสรรเพชญ์ วัดมหาธาตุ วัดราชบูรณะ วัดพระราม และวิหารพระมงคลบพิตร เป็นต้น วันที่ 13 ธันวาคม 2534 องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก : UNESCO) ได้ขึ้นทะเบียนให้อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติจำนวนมากหลั่งไหลเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีน จากระบบฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว พบว่าในปี 2557 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้าท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1,795,787 คน จากสถิติการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพบว่า การเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 11.52 โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.00 และชาวต่างชาติมีอัตราเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.43 และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาตั้งอยู่ในอาณาบริเวณของราชธานีเก่า มีวัดและโบราณสถานที่ทรงคุณค่าแก่การอนุรักษ์เป็นจำนวนมากไม่น้อย ได้แก่ วัดบรมพุทธาราม วัดสิงหาม วัดสวนหลวงคางควา อนุสรณ์สถานเจ้าพระยาบวรราชนายก (เฉกอะหมัด) สะพานและคลองประตู่เทพมี สะพานคลองฉะไกรน้อย และศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จึงเห็นความสำคัญที่จะศึกษาประวัติความเป็นมาและความสำคัญของโบราณสถานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เพื่อจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ให้กับนักเรียน นักศึกษาและบุคคลภายนอกในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีความสนใจ โดยจัดทำเนื้อหาให้สอดคล้องกับโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เพื่อพัฒนาภาษาจีนให้กับผู้เข้าอบรม เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีทักษะภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้นและสามารถต่อยอดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ของผู้เข้าอบรม

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตพื้นที่

โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ได้แก่ วัดบรมพุทธาราม วัดสิงหาม วัดสวนหลวงคางควา วัดไชยวัฒนาราม วัดมหาธาตุและวัดพนัญเชิง

ขอบเขตเนื้อหา

ผู้วิจัยจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ ให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา คำศัพท์ รูปประโยค ไวยากรณ์ และสำนวนที่ใช้บ่อยสำหรับการเป็นมัคคุเทศก์ รวมถึงประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยว ข้อควรปฏิบัติเมื่อไปถึงสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมไปถึงความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยผู้เข้าอบรมจะต้องออกเสียงคำศัพท์ บทสนทนาที่ใช้บ่อยในงานมัคคุเทศก์ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งสามารถสร้างประโยคและบทสนทนาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีจำนวนทั้งสิ้น 6 บท ได้แก่ บทที่ 1 เรื่อง

วัดบรมพุทธาราม บทที่ 2 เรื่องวัดสิงหาม บทที่ 3 เรื่องวัดสวนหลวงคางคาว บทที่ 4 เรื่องวัดไชยวัฒนาราม บทที่ 5 เรื่องวัดมหาธาตุ และบทที่ 6 เรื่องวัดพนมเชิง ซึ่งแต่ละบทประกอบไปด้วย คำศัพท์ ไวยากรณ์ บทสนทนา และแบบฝึกหัด

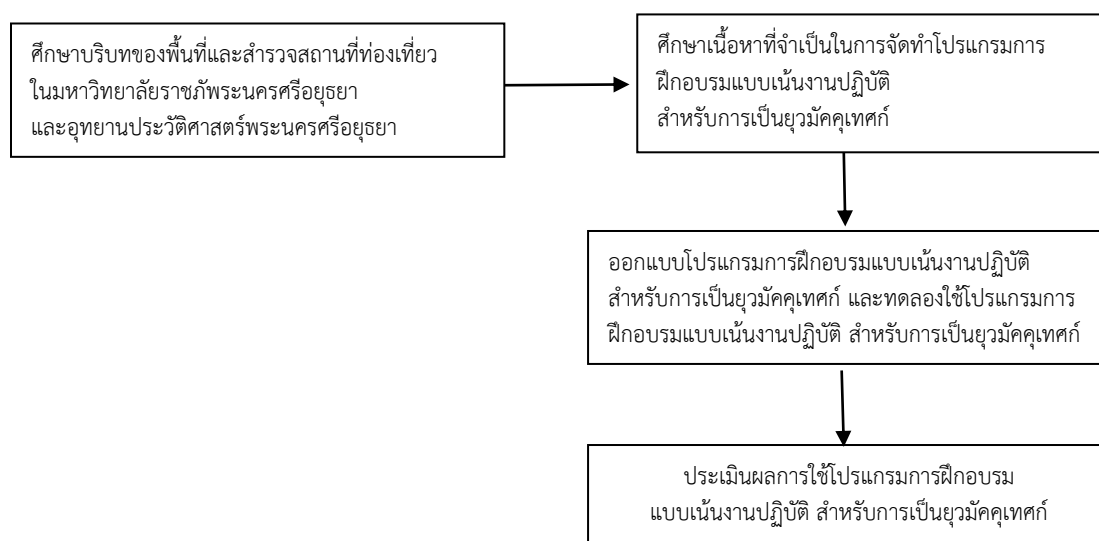
ขอบเขตประชากร

นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่สอบผ่านการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 หรือสูงกว่า จำนวน 15 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การอบรมครั้งนี้ใช้ระยะเวลา จำนวน 30 ชั่วโมง โดย 18 ชั่วโมงแรกเป็นการอบรมภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติ โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติและ 12 ชั่วโมงหลังเป็นการออกฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 สำรวจพื้นที่ศึกษาและตรวจสอบทรัพยากร

ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดพื้นที่เพื่อทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำเนื้อหาของโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นปฏิบัติ

2.2 การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่สอบผ่านการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 หรือสูงกว่า จำนวน 15 คน

2.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา โดยใช้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นปฏิบัติโดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสารหรืองานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือวิจัย

2. สร้างเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการอบรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการอบรม คือโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ

- แบบสำรวจความต้องการในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ

สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์

- แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าอบรมในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงาน

- แบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

พระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ก่อนและหลังการอบรม

- แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์

2.4 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 สำรวจพื้นที่เป้าหมาย

สำรวจพื้นที่เป้าหมายว่าแหล่งท่องเที่ยวใดบ้างในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมเดินทางมาท่องเที่ยว เพื่อนำมาสร้างเป็นเนื้อหาในการฝึกอบรม ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ลงพื้นที่สำรวจแหล่งท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์

พระนครศรีอยุธยา

2. เมื่อได้พื้นที่เป้าหมายแล้ว ซึ่งก็คือวัดบรมพุทธาราม วัดสิงหาม วัดสวนหลวงค้างคาว วัดไชยวัฒนาราม วัดมหาธาตุและวัดพนินเชิง ก็ทำการศึกษาค้นคว้าประวัติของแหล่งท่องเที่ยว รวมไปถึงข้อควรปฏิบัติต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวควรปฏิบัติเมื่อเข้ามาท่องเที่ยว ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นเนื้อหาในการฝึกอบรมสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน

ระยะที่ 2 ศึกษาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์

ศึกษาคำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ อันประกอบไปด้วยคำศัพท์ รูปประโยค ไวยากรณ์ และสำนวนที่ใช้บ่อยสำหรับการเป็นมัคคุเทศก์ รวมถึงประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยว ข้อควรปฏิบัติเมื่อไปถึงสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ รวมทั้งสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ ความเข้าใจในสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่เป้าหมายเป็นภาษาจีน รวมไปถึงลดความผิดพลาดในการสื่อสาร ทั้งยังสามารถให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมไทยกับนักท่องเที่ยวได้อีกด้วย

ระยะที่ 3 การออกแบบโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์

นำข้อมูลจากการศึกษาพื้นที่เป้าหมาย ในระยะที่ 1 และศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์ รูปประโยค ไวยากรณ์ และสำนวนที่ใช้บ่อยสำหรับการเป็นมัคคุเทศก์ รวมถึงประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยว ข้อควรปฏิบัติเมื่อไปถึงสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ รวมทั้งสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ในการจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ ในระยะที่ 2 นำมาออกแบบโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ ดังนี้

1. จัดทำแบบสำรวจความต้องการในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง – พูดภาษาจีน สำหรับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 15 คน

2. กำหนดเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม เพื่อให้เนื้อหาสาระในการอบรมมีความชัดเจนและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และความต้องการของยุวมัคคุเทศก์ที่จำเป็นต้องการปฏิบัติงานในพื้นที่จริง

3. จัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ โดยใช้ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากผลการศึกษารับรองพื้นที่ที่รวมกับความรู้ภาษาจีนที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน โดยมีขั้นตอนในการจัดทำดังนี้

- 1) สร้างเนื้อหาในการฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์
- 2) สร้างสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม คือ โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์
- 3) สร้างรูปแบบการวัดและการประเมินผล
- 4) ตรวจสอบโครงร่างโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์โดยผู้เชี่ยวชาญ
- 5) ปรับปรุงโครงร่างโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ หลังการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ
- 6) ได้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ ที่พัฒนาจากการสังเคราะห์และข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

ระยะที่ 4 การทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์

การทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ในครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยเชิงทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ บทที่ 1 – บทที่ 6 โดยทุกบทประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์การฝึกอบรม เนื้อหาการฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม การวัดและการประเมินผลการฝึกอบรม โดยกระบวนการหรือขั้นตอนในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนในแต่ละบทมีดังนี้

1.1 ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Pre-Task)

1. ผู้สอนและผู้เรียนสนทนาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ผู้สอนและผู้เรียนสนทนาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมารวมถึงข้อควรปฏิบัติเมื่อเข้าชมสถานที่นั้น ๆ
3. ผู้สอนสอนคำศัพท์ใหม่ โดยการอธิบายและยกตัวอย่างประกอบ
4. ผู้สอนสอนไวยากรณ์ที่สำคัญโดยการอธิบายและยกตัวอย่างประกอบ

1.2 ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Task Cycle)

1. ผู้สอนแจกใบงานให้กับผู้เรียน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนฟังเนื้อหาของเรื่องเพื่อจับใจความจากเรื่องที่ได้ฟัง โดยให้ผู้เรียนฟังบทสนทนา 3 ครั้ง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน
2. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม และมอบหมายให้ผู้เรียนแปลบทสนทนาด้วยตนเอง หลังจากนั้นผู้สอนตรวจสอบความถูกต้อง

3. ผู้เรียนสร้างสถานการณ์จำลองโดยใช้เนื้อหาจากใบงาน โดยผู้เรียนสามารถเพิ่มเติมข้อมูล และสำนวนภาษาได้ตามความเหมาะสม แล้วแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

1.3 ขั้นตอนหลังปฏิบัติงาน (Post-Task)

ผู้เข้าอบรมเตรียมวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาและสรุปผลการปฏิบัติตั้งแต่เริ่มต้นปฏิบัติงานตามขั้นตอน ดังนี้

1.4 ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis)

ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระบุถึงโครงสร้างทางภาษาที่ได้เรียนรู้จากใบงาน จากการปฏิบัติงานและจากโครงสร้างทางภาษาใหม่ให้ผู้เรียนสร้างขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ พร้อมทั้งช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้องโดยมีผู้สอนเป็นผู้แนะนำเพิ่มเติมข้อมูลและโครงสร้างภาษาที่จำเป็นและควรใช้ในสถานการณ์นั้น ๆ

1.5 ชั้นฝึกการใช้ภาษา (Practice)

ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกการพูดอีกครั้งหนึ่ง โดยสมมติให้ผู้เรียนไปทัศนศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยมีมีคฤศก์พูดแนะนำและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ และนักท่องเที่ยวยกถามข้อมูลที่ต้องการรู้

1.6 ชั้นอภิปรายผล (Retrospective)

ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการปฏิบัติงาน ทั้งในด้านการใช้ภาษาและการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งบอกวิธีการแก้ไข เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานในครั้งต่อไป

2. แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าอบรมในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงาน

3. แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์

4. แบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ก่อนและหลังการอบรม โดยผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดคำถามคำถามตอนที่ 1 มีจำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน โดยสัมภาษณ์ผู้เข้าอบรมเป็นรายบุคคล ตอนที่ 2 ให้ผู้เข้าอบรมแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่ตนจับฉลากได้ และสนทนากับผู้สอนเสมือนเป็นมัคคุเทศก์กับนักท่องเที่ยว จำนวน 3 ข้อ 60 คะแนน

ระยะที่ 5 ประเมินผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสำรวจความต้องการในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ($\bar{x}$) และ(SD) แล้วแปลผลตามผลของ บุญชม ศรีสะอาด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	แปลความว่า	มีความต้องการระดับ	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	แปลความว่า	มีความต้องการระดับ	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	แปลความว่า	มีความต้องการระดับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	แปลความว่า	มีความต้องการระดับ	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	แปลความว่า	มีความต้องการระดับ	น้อยที่สุด

หมายเหตุ ($\bar{x}$) หมายถึงค่าเฉลี่ยของความต้องการในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ (SD) หมายถึงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์

2. แบบประเมินประสิทธิผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับผู้เข้าร่วมอบรม ใน 3 ประเด็น คือ

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าอบรมในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงาน

2.2 แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ($\bar{x}$) และ(SD) แล้วแปลผลตามผลของ บุญชม ศรีสะอาด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	แปลความว่า	มีความพึงพอใจระดับ	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	แปลความว่า	มีความพึงพอใจระดับ	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	แปลความว่า	มีความพึงพอใจระดับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	แปลความว่า	มีความพึงพอใจระดับ	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	แปลความว่า	มีความพึงพอใจระดับ	น้อยที่สุด

หมายเหตุ ($\bar{x}$) หมายถึงค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ (SD) หมายถึงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์

2.3 แบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ใน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ก่อนและหลังการอบรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ก่อนและหลังการอบรมโดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent samples

3.สรุปผลการวิจัย

3.1สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจความต้องการในการเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาจีน สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ โดยใช้โปรแกรมแบบเน้นปฏิบัติ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระยะเวลาในการเรียนภาษาจีน ผลการสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	2	86.7
หญิง	13	13.3
รวม	15	100
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	0	0
21-35 ปี	15	100
36-50 ปี	0	0
51-65 ปี	0	0
65 ปี ขึ้นไป	0	0
รวม	15	100

ระยะเวลาในการเรียนภาษาจีน		
1 ปี	0	0
2 ปี	0	0
3 ปี	4	26.7
4 ปี	2	13.3
5 ปี	6	40
มากกว่า 5 ปี	3	20
รวม	15	100
ผลการสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK)		
ระดับ 3	8	53.3
ระดับ 4	7	46.7
ระดับ 5	0	0
ระดับ 6	0	0
รวม	15	100

ตอนที่ 2 ความต้องการในการเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาจีน สำหรับการเป็น
ยุวมัคคุเทศก์ โดยใช้โปรแกรมแบบเน้นปฏิบัติ

ตารางที่ 2 ระดับต้องการในการเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาจีน สำหรับการเป็น
ยุวมัคคุเทศก์ โดยใช้โปรแกรมแบบเน้นปฏิบัติ

ที่	ข้อความ	$\bar{x}$	SD	ความต้องการ
	1. ความต้องการในการเข้าอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาจีน สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ โดยใช้โปรแกรมแบบเน้นปฏิบัติ	3.87	0.915	มาก
	2. ความต้องการในการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาจีน สำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ โดยใช้โปรแกรมแบบเน้น ปฏิบัติ ท่านต้องการมีความรู้ในเรื่องต่างๆเหล่านี้ในระดับใด			
	2.1 ด้านมัคคุเทศก์			
	1. ความรู้เกี่ยวกับความหมายที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์	3.67	0.976	มาก
	2. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และคุณสมบัติของมัคคุเทศก์	3.80	0.862	มาก
	3. ความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์	3.87	0.990	มาก
	4. ทักษะการฝึกปฏิบัติการเป็นมัคคุเทศก์	3.93	1.033	มาก
	5. ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	3.93	0.961	มาก
	6. ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา	3.80	1.014	มาก
	2.2 ด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน			
	1. ด้านการออกเสียง	4.13	0.743	มาก
	2. ด้านคำศัพท์	4.13	0.834	มาก
	3. ด้านไวยากรณ์	4.20	0.862	มาก
	4. ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	4.00	0.845	มาก
	5. คำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้อง	4.07	0.799	มาก
	3. ยุวมัคคุเทศก์ต้องการให้มีวิธีการอบรมด้านการท่องเที่ยวในรูปแบบใดบ้าง			

	1.เชิญวิทยากรผู้มีความรู้ความชำนาญมาบรรยาย - สาธิต	4.00	0.845	มาก
	2. ฝึกปฏิบัติจริง	4.07	0.799	มาก
	3.การศึกษาดูงานนอกสถานที่	4.00	0.926	มาก
	4.การอภิปราย	4.07	0.799	มาก
4. ยุวมัคคุเทศก์ต้องการสื่อประกอบการฝึกอบรมด้านการท่องเที่ยวในรูปแบบใดบ้าง				
	1.เอกสารการฝึกอบรม	4.33	0.724	มาก
	2.วีดิทัศน์	3.93	0.884	มาก
	3.โปรแกรมเตอร์/จอฉาย	3.93	0.884	มาก
	4.PPT	4.27	0.799	มาก

3.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าอบรมในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าอบรมในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 3 ระดับคุณภาพของผู้เข้าอบรมในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงาน

ที่	ข้อความ	$\bar{x}$	SD	ระดับคุณภาพ
1.	ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น หรือโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว และเหมาะสม	4.27	0.799	มาก
2.	ใช้ภาษาในการซักถามปัญหา หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ	4.07	0.799	มาก
3.	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนได้อย่างเหมาะสม	4.33	0.816	มาก
4.	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	4.07	0.799	มาก
5.	มีความพยายามในการแก้ไขข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาของตนเองตลอดเวลาในขณะปฏิบัติงาน	4.33	0.816	มาก
6.	มีความตั้งใจและกระตือรือร้นที่จะใช้ภาษาในขณะปฏิบัติงาน	4.47	0.640	มาก
7.	ใช้ภาษาและกิริยาท่าทางในการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติไม่เคอะเขิน	4.07	0.799	มาก
8.	พูดออกเสียงชัดเจน ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา	4.07	0.799	มาก

3.3 แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์

ที่	ข้อความ	$\bar{x}$	SD	ความพึงพอใจ
1.	เนื้อหาที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม	3.87	0.990	มาก
2.	สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม	4.07	0.704	มาก
3.	กิจกรรมที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม	3.87	0.834	มาก
4.	กิจกรรมช่วยให้ผู้เข้าอบรมความมั่นใจในตนเอง กล้าพูด กล้าแสดงออก	4.33	0.724	มาก
5.	การฝึกอบรมโดยใช้โปรแกรมเน้นปฏิบัติทำให้ผู้เข้าอบรมมีทักษะการออกเสียงภาษาจีนดีขึ้น	4.07	0.799	มาก
6.	การฝึกอบรมโดยใช้โปรแกรมเน้นปฏิบัติทำให้ผู้เข้าอบรมมีทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนดีขึ้น	4.07	0.799	มาก
7.	การฝึกอบรมโดยใช้โปรแกรมเน้นปฏิบัติทำให้ผู้เข้าอบรมมีทักษะในการใช้	3.87	0.834	มาก

	ไวยากรณ์จีนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม			
8.	การฝึกอบรมโดยใช้โปรแกรมเน้นปฏิบัติทำให้ผู้เข้าอบรมสามารถใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	4.07	0.799	มาก
9.	การฝึกอบรมโดยใช้โปรแกรมเน้นปฏิบัติทำให้ผู้เข้าอบรมสามารถสื่อสารภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่ว	3.93	0.799	มาก
10.	สถานที่ฝึกอบรมมีความเหมาะสม	4.33	0.724	มาก
11.	สถานที่ฝึกอบรมมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการฝึกอบรม	3.93	0.799	มาก
12.	ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม	4.07	0.799	มาก

3.4 ผลการศึกษาความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ใน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ก่อนและหลังการอบรม

	N	$\bar{x}$	SD	t	Df	P
ก่อนทดสอบ	15	2.71	0.44	-6.71	28	0.00
หลังทดสอบ	15	3.79	0.43			

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ก่อนและหลังการอบรม โดยมีความสามารถที่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนทดสอบและหลังทดสอบเป็น 2.71 และ 3.79 ตามลำดับ

4.อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา โดยใช้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นปฏิบัติสามารถอภิปรายผลได้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยดังนี้

1. โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์นั้น มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับสถานที่ท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา โดยเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่ชาวจีนนิยมเดินทางมาท่องเที่ยว ได้แก่ วัดบรมพุทธาราม วัดสิงหราม วัดสวนหลวงคางคาว วัดไชยวัฒนาราม วัดมหาธาตุและวัดพนังเชิง ซึ่งผลการอบรมพบว่า เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับพื้นฐานทางภาษาจีนของผู้เข้าอบรม ระดับภาษาไม่ง่ายและไม่ยากจนเกินไป รวมทั้งมีเนื้อหาที่ครอบคลุมทั้งคำศัพท์ รูปประโยค ไวยากรณ์และสำนวนที่ใช้บ่อยสำหรับการเป็นมัคคุเทศก์ รวมถึงประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยว ข้อควรปฏิบัติเมื่อไปถึงสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ทำให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ในด้านดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นและสามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติจริง รวมทั้งสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ที่มีอยู่ของตนได้

2. ทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์มีประสิทธิภาพมากขึ้น จากสัมภาษณ์ก่อนการฝึกอบรมเพื่อประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา พบว่าผู้เข้าอบรมมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ผู้เข้าร่วมฟังคำถามไม่รู้เรื่อง ทำให้การสื่อสารไม่ราบรื่น 2) ผู้เข้าอบรมขาดความมั่นใจในการสื่อสาร พูดเสียงเบา เพราะกลัวพูดผิดหรือออก

เสียงคำนั้น ๆ ไม่ถูกต้อง 3) ผู้เข้าร่วมอบรมออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้อง เนื่องจากเป็นคำศัพท์เฉพาะที่ผู้เข้าอบรมไม่เคยเรียนมาก่อน เช่น 玛哈泰寺 菩提树 巴南清庙 三保公 柴瓦塔娜兰寺 เป็นต้น 4) ผู้เข้าร่วมอบรมมีปัญหาในการเว้นจังหวะในการพูดในกรณีที่ประโยคยาว ทำให้สื่อสารคลาดเคลื่อน เช่น 寺内最著名的景点是位于入口处的树缠佛头，闭目含笑的佛头被菩提老树根缠绕，是泰国七大奇迹之一。这是一座建于大城王朝以前的大寺院，也是一座展现华人信仰的寺院巴南清庙。 เป็นต้น 5) ผู้เข้าอบรมใช้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษายังไม่ถูกต้อง

จะเห็นได้ว่าผู้เข้าอบรมขาดความรู้ในเรื่องของประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา รวมไปถึงคำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรียกของสถานที่ท่องเที่ยว ประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ

จากการสัมภาษณ์หลังการฝึกอบรมเพื่อประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับการเป็นยูแม็คคุเทศก์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา พบว่าผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่ฟังคำถามแล้วเข้าใจ ตอบคำถามได้ตรงประเด็น สามารถเข้าใจได้ดี ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง ระหว่างสนทนามีหยุดบ้างบางครั้งแต่ไม่บ่อยนัก จากแนวคิดของฟินอคเซียโร (อ้างถึงในชายูดา จันทะปิตตา, 2555 : 18) [1] กล่าวว่า การฟัง หมายถึง การเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน คือ การถอดความภาษาและตีความโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผู้ฟังจะต้องมีความตั้งใจและความจำเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง จึงจะเกิดความเข้าใจในการฟัง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของคุณ (อ้างถึงในชายูดา จันทะปิตตา, 2555 : 18) [1] กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการตีความสารที่ได้รับ การตีความมีลักษณะคล้ายกับการที่นักถอดรหัส ทำการถอดรหัสจากข้อมูลที่ได้รับทั้ง ๆ ที่ไม่รู้รหัสมาก่อน

ผู้เขียนเห็นด้วยกับแนวคิดของนักวิชาการทั้งสองท่านนี้ ดังนั้นจึงพยายามฝึกฝนให้ผู้เข้าอบรมมีสมาธิจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ฟัง ฝึกจดจำใจความหลักที่ผู้พูดต้องการสื่อ โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบจำลองสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง การท่องจำคำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับการเป็นมัคคุเทศก์และบทสนทนา การฝึกแต่งประโยครวมทั้งการฝึกฝนการพูดโต้ตอบและการแสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้เข้าอบรมคุ้นชินและสามารถตีความหมายของสารที่ได้รับง่ายขึ้น อีกทั้งจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าอบรมในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้เข้าอบรมสามารถออกเสียงและเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนได้อย่างเหมาะสม

จากผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับการเป็นยูแม็คคุเทศก์ พบว่าผู้เข้าอบรมมีความมั่นใจในตนเอง กล่าวพูด กล่าวแสดงออกมากยิ่งขึ้น รวมทั้งผู้เข้าอบรมสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว เนื่องจากผู้เข้าอบรมได้ผ่านการอบรมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวทั้ง 6 บท ได้แก่ บทที่ 1 วัดบรมพุทธาราม บทที่ 2 เรื่องวัดสิงหาม บทที่ 3 เรื่องวัดสวนหลวงคางคาว บทที่ 4 เรื่องวัดไชยวัฒนาราม บทที่ 5 เรื่องวัดมหาธาตุ บทที่ 6 เรื่องวัดพนัสนิคม ผู้เข้าอบรมได้ผ่านการฝึกฝน ไม่ว่าจะเป็นการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนและการปฏิบัติในสถานที่จริงโดยการจำลองสถานการณ์ ผ่านการทำงานเป็นหมู่คณะเพื่อระดมสมอง วิพากษ์วิจารณ์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกท่าทาง น้ำเสียง ความถูกต้องในการออกเสียง และการใช้ภาษา ซึ่งช่วยให้ผู้เข้าอบรมมีความมั่นใจในการนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งสามารถนำเสนอได้อย่างคล่องแคล่ว

ซึ่งผลการวิจัยทั้งหมดนี้สอดคล้องกับแนวคิดของแฮริส (อ้างถึงในวรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์.2556:44) [2] ซึ่งได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารว่า ประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

- 1) ความสามารถในการออกเสียง ผู้พูดต้องออกเสียงทั้งพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ให้ถูกต้อง
- 2) ความสามารถด้านไวยากรณ์ ผู้พูดต้องใช้ภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- 3) ความสามารถด้านคำศัพท์ ผู้พูดต้องสามารถใช้คำศัพท์ได้หลากหลายและถูกต้อง
- 4) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ผู้พูดต้องสามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างคล่องแคล่ว

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของออลเลอร์ (อ้างถึงในธีรภรณ์ กิจจารักษ์2553 : 8) [3] กล่าวว่า การพูดประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสำเนียง ด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ ด้านความคล่องแคล่ว และด้านความเข้าใจคำพูดผู้อื่น และสอดคล้องกับแนวคิดของแฮริส (อ้างถึงในพัชรี วิจิตรไพศาล 2548 : 11) [4] ได้กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารจะต้องประกอบไปด้วยความสามารถในด้านการออกเสียง ความสามารถในการด้านของไวยากรณ์ ความสามารถในการด้านของคำศัพท์ ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาและความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ

ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าทักษะการฟังและการพูดนั้นผู้เรียนจะต้องมีความรู้ด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ และรูปประโยค อีกทั้งผู้เรียนจะต้องผ่านฝึกปฏิบัติทั้งในชั้นเรียนและฝึกฝนในสถานที่จริง รวมทั้งฝึกฝนด้วยตนเองเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องชัดเจน ใช้คำศัพท์ได้หลากหลายและถูกต้อง รูปประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษา จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ตรงประเด็น และมีความมั่นใจในการสื่อสาร การพูดสนทนารวมไปถึงการแสดงความคิดเห็น

จากงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นปฏิบัติ มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาจีนสำหรับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ซึ่งอนาคตผู้เรียนสามารถนำไปส่งเสริมและต่อยอดองค์ความรู้ของตนเองได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของตนเองในอนาคต

5.ข้อเสนอแนะ

1. ในการจัดกิจกรรมอบรมในครั้งนี้ ในภาคบรรยายควรมีการเชิญชาวอาจารย์ชาวต่างชาติเข้ามามีส่วนร่วมในการบรรยาย เพื่อให้ผู้เข้าอบรมรู้สึกคุ้นเคยกับการใช้ภาษา อีกทั้งเป็นการฝึกให้ผู้เข้าอบรมกล้าแสดงออก
2. ในขั้นตอนการวิเคราะห์ภาษา ผู้อบรมควรเพิ่มเติมโครงสร้างทางภาษาที่หลากหลาย โดยเฉพาะรูปแบบทางภาษาที่สามารถใช้ได้หลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

6.กิตติกรรมประกาศ

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยต้องขอขอบคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่ให้การสนับสนุนเงินทุนการวิจัยตลอดโครงการวิจัย ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

7.การอ้างอิง

ชาญดา จันทะปิตดา. (2555). *การพัฒนาแบบเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์* (การศึกษาคิอัสระปริยญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา (การศึกษาอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ธีราภรณ์ กิจจารักษ์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร . มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพฯ.
- พัชรี วิจิตรไพศาล. (2548). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อการเป็นยุวมัคคุเทศก์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โดยใช้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ (การศึกษาอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.